İşçiler Birleşiniz

DİSK

Yaşasın işçi sınıfı

İşçiyiz... Güçlüyüz...

YIL : 1 SAYI : 2 TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU (DİSK) TARAFINDAN 15 GÜNDE BİR YAYINLANIR FİYATI 10 Krş. 10 EYLÜL 1970

Anayasaya Aykırı Sıkı Yönetim'in kalkmasına on gün kaldı

■ Aslında Anayasa'ya aykırı olarak ilân edilen Sıkıyönetim'in uzatılması için iktidar, hiçbir bahane bulamaz

Patron sınıfı, işçilerin hızla bilinçlenmesinden çok korkuyor. Devrimci sendikaları kapatmak için hazırladıkları tuzakları, işçi sınıfı bir tokat gibi suratlarına çarpınca bu kere de askere sığındılar.

16 Haziranda İstanbul ve Kocaeli illerinde Sıkı Yönetim ilân ettiler. Üç aydır, bu illerde Sıkı Yönetim düzeni sürüp gidiyor. Fabrikalardan toplu ca işçiler çıkardılar. Haklı direnişler yapan işçilerin tepesine subaylar, assubaylar dikilip dipçikle çalışmağa zorladılar. Devrimci sendikaların üyelerini, yöneticilerini sudan sebeplerle, karakollara götürüp dövdüler. Sıkı Yönetim makamlarına yapılan bütün müracaatlar, ya cevapsız kaldı. ya da «İş Mahkemesine başvurun.» şeklinde geri çevrildi. Davak olaylarına ise hep göz yumdular.

Artık işçi sınıfı için, bir kâbus haline gelmiş olan, Sıkı Yönetimin bitmesine 10 gün kaldı.

Aslında, Anayasaya aykırı olarak ilân edilmiş o-

(Devamı sayfa 3 de)

Askerî yargıç, DİSK yöneticilerine "Sanık bizmişiz gibi, bizi suçluyorsunuz„ dedi

DİSK avukatı, isteklerinin tutanağa geçirilmesini isteyince, Sıkı Yönetim Yargıcı Muzaffer Başkaynak, yumruğunu masaya vurdu, cübbesini çıkarıp, "Böyle bir mahkeme ile böyle sanıklarla, böyle avukatlarla duruşmaya devam edemiyeceğim." dedi, Ordudan da istifa edeceğini ileri sürdü...

Türkiye İşçi Sınıfı, Sıkı Yönetimi yargılıyor



Yöneticilerimiz korkusuz ve vakur. Yanlarında biz varız...

İşçi temsilcileri ve DİSK yöneticileri hakkında, duruşmalarda askeri savcı, 6 aydan 7 yıla kadar hapis cezası istedi

Hâkimlerin avukatları istediği zaman dışarı attığı, istediği zaman konuşturmadığı, sanıkların nefes almalarına müsaade edilmediği yargılamalar devam ediyor. Bu arada sendika başkanı arkadaşlarımız ve lider arkadaşlarımızın da yargılanmasına başlandı. İddianame savcı tarafından okunduğunda suçlamaların 3 ana noktada toplandığı görüldü.

1 — Hükümet aleyhine bu arkadaşlarımız, halkı ve işçileri isyana teşvik etmişlerdi.

2 — Kanunlara karşı gelerek memleketin emniyetini tehlikeye düşürecek yayınlar yapmışlardı.

3 — Toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa ay-

(Devamı sayfa 3 de)



Amerika'nın foyası iyice ortaya çıktı

Şimdiye kadar da sadece kendini sadece kendi yararlarını savunan Amerika, bir ülkeyi kendi çıkarı oranında koruyacağını açıkladı

Amerikan resmî çevreleri son günlerde bir açıklama yaparak, bundan böyle Amerika'nın **«bir ülkeyi kendi çıkarları oranında koruyacağını»** dünyaya ilân ettiler.

Amerikan korumasının örneklerini yeryüzünün mazlûm halkları çok acılar karşılığı, fakat iyice öğrenmişlerdir. Güney Amerika'dan, Vietnam'a, Afrika'dan Endonezya'ya, Kore'ye kadar yeryüzünün her bir köşesinde askerî saldırılara, insanlık dışı hayasız sömürü için akla gel-

(Devamı sayfa 3 de)

İŞÇİNİN SESİ

Çatışma nedir? Faşizm nedir?

Türkiye'de şartlar uzun bir zamandır egemen güçlerin hoşuna gitmeyecek biçimde gelişmektedir. Bu gelişimin temelinde günden güne bilinçlenerek sınıf mücadelesi içine yoğun biçimde giren işçi ve köylüler vardır. Yani, egemen güçler dediğimiz, Amerikan emperyalizmine bağımlı fabrikatörler, patronlar, toprak ağaları ve bürokratlar ile emeğinden başka sermayesi olmayan işçiler, köylüler arasındaki mücadele engellenemiyecek bir biçimde gelişmektedir.

Bu çatışmada iki karşı grubun kendileri için ayrı düşünce, dünya görüşü ve eylemleri vardır.

Ülkemizdeki ekonomi emperyalizme bağlı ilkel bir kapitalizmdir. Bu düşünce ve ekonomi sistemi işçinin emeğini sömürme esasına dayanır. Örneğin bir fabrikada 8 saat çalışan işçi ortalama olarak 2 saat 10 dakikada yaptığı işle o günkü yövmiyesini haketmektedir. 8 saatten geriye kalan 5 saat 50 dakikada da ürettiği mal ise doğrudan doğruya patronun cebine girer ve tabii ki bunun sonucu olarak işçi gittikçe fakirleşirken patron gittikçe zenginleşir. İşte Türkiye bugün bu şekilde yönetilmektedir. Patronlar da bu idarenin sür — git devamını isterler.

Karşı grup olan işçiler ise, emeklerinin tam karşılığını almak bunun için de ülkenin idaresini ellerine geçirmek isterler. Bu düşünce işçilerde «Sınıf bilincini» yaratır ve işçiler diğer ezilen emekçilerle başta köylülerle birlikte iktidarı ellerine alırlar ve kendi düzenlerini kurarlar. İşçilerin iktidarında uygulayacakları düzen Sosyalizm'dir

İşte, bir yanda ezen, sömüren kapitalistler, yani, Amerika'ya göbeğinden bağlı, kucak çocuğu fabrikatörler, patronlar, toprak ağaları, bürokratlar, diğer yanda; ezilmeye sömürülmeye hayır diyen iktidarı ellerine alarak bunu gerçekleştirebileceğini bilen sosyalistler, yani, başta işçiler, köylüler ve diğer bütün ezilenler.

Bu iki grup hiç bir şekilde birbiriyle anlaşamaz. Bu anlaşmazlığın en fazla büyüdüğü bir nokta da, yani işçilerin hak arama savaşına bilinçli bir şekilde girdikleri zamanda kapitalistler ve emperyalizm son kozunu. «Faşizm». ilân ede-

(Devamı sayfa 3 de)

Şili'de sosyalist aday cumhurbaşkanı seçildi

Şili'de yapılan son Cumhurbaşkanlığı seçimlerini Sosyalist aday Salvador Allende kazanmıştır. Güney Amerika ülkelerinden biri olan Şili'de geniş bakır madeni yatakları vardır ve bu madenlerin hepsi Amerika Birleşik Devletleri tarafından işletilmektedir. Sosyalist aday, bütün madenleri millileştireceğini söyleyerek seçimi kazanmıştır

Şili'deki bu seçim sonucuyla Amerika kıtası ikinci bir Sosyalist devlete kavuşmaktadır. Bilindiği gibi daha önce Küba'da Sosyalistler Amerikancı bir diktatörü devirerek iktidara gel

(Devamı sayfa 3 de)

Tükenmeyiz Kırmak İle



Necmettin, Yapı İşçileri ile birlikte Üstün Çelik direnişine gelirken...



Necmettin toprağa böyle verildi. Yaşasın işçi sınıfı...

Emperyalizmin ve kapitalizmin uşakları Necmettin'i vurdular

Devrimci sendikacı Necmettin Giritlioğlu'nu, işvirenin maşalığını yapan bir şoför, göğsünden tek kurşunla vurup öldürdü. Necmettin 26 yaşındaydı. Aliağa Rafinerisinin yapımında çalışan işçilerin, haklarını almak için başlattıkları grevi yönetiyordu. Vurdular... Öldürdüler Necmettinimizi...

Aliağa Rafinerisinin yapımında çalışan, yapı işçileri göz yaşı döktüler Necmettinimizin arkasından, Erkekçe and içtiler, bu kavgayı sürdürmek için...

(Devamı sayfa 3 de)

Devalüasyon bir felâkettir

■ *Durumu önceden haber alan zenginler, Merkez Bankası'ndan 470 milyon liralık döviz satın alıp milyarlar vurdular...*

İşbirlikçi iktidar, aldığı iktisadî kararlarla, Türkiye'yi günden güne daha büyük çıkmazlara sokuyor. Amerikan emperyalizmi durumdan memnun. İthalâtçı — ihracatçılar, büyük tüccarlar, bankacılar, fabrikatörler, toprak ağaları durumdan memnun. Bunların devlet dairelerindeki adamları, büyük memurlar durumdan memnun. Çünkü iktidar onların iktidarı. Çünkü alınan her karar onların menfaatine.

Ama, Türkiye demek, Amerikalılarla işbirliği eden kapitalistler, toprak ağaları ve onların adamları demek değil. Türkiye demek, büyük emekçi halk çoğunluğu demek. İşçiler, köylüler, zanaatkârlar, küçük memurlar demektir. Emeğiyle yaşayan bu büyük halk çoğunluğunun menfaati neredeyse, Türkiye'nin menfaati de oradadır. Emekçilerin yararına olan, onların durumunu daha iyileştiren her karar Türkiye'nin de yararınadır.

Emperyalizmin, patronların ve toprak ağalarının temsilcisi AP iktidarı, son olarak, paranın dış değerini düşürdü ve şekerin, benzinin, mazotun, gazyağının fiyatlarına bir kere daha zam yaptı. Ayrıca üreticiler için geçen senekinden çok farklı olmayan

(Devamı sayfa 3 de)

DEVALÜASYON İLE BİR İTHALATÇI, BİR GECEDE, 1 MİLYON 125 BİN LİRA KAZANDI. BİR İŞÇİNİN, 750 LİRALIK AYLIĞI 575 LİRAYA DÜŞÜRÜLDÜ.

Uzmanlar, 1958 yılında Demokrat Parti döneminde yapılan devalüasyondan 1970 yılı Temmuz ayına, yani iki ay öncesine kadar, fiyatların ortalama yüzde 123 arttığını bildiriyorlar. Yani 1958 yılında 100 kuruş olan bir malın fiyatı, 1970 Temmuzunda ortalama 223 kuruş olmuş. Mal ve hizmetlere göre fiyat artışı yüzdeleri şöyle:

(Devamı sayfa 3 de)

bilimin sesi

274 sayılı Sendikalar Yasasının değiştirilmesi, DİSK'in kapatılmasına, devrimci sendikaların toplu sözleşme haklarını yitirmelerine yol açmıyacaktır. İktidar, bir yandan Sendikalar Yasasını değiştirirken, bir yandan da, Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasasını değiştirmeyi amaçlıyordu. Ama bu ikinci tasarı Meclisten geçmedi. Böylece — işgüzar bölge çalışma müdürleri ve Çalışma Bakanlığı yetkilileri, istedikleri kadar yırtınsınlar — devrimci sendikalar görevlerine, toplu sözleşme yaparak da devam edecekler. Bu konuda, Prof. Dr. Kemal Oğuzman şunları söylüyor :

Anayasa Mahkemesi bu kanunu iptal eder

Prof. Dr. Kemal OĞUZMAN

274 Sayılı Sendikalar Kanununda yapılan değişiklik sıkıyönetim ilânına yol açan olaylar dolayısiyle tartışma ve eleştiri konusu olan, konfederasyonların kuruluşunu düzenleyen hükümden ibaret değildir.

Değişikliklerden önemli olanları ve bu değişikliklerin ortaya koyacağı meseleleri ve hukukî sonuçları şimdilik elimizde bulunan geçici komisyon teklifini — ki esas itibariyle kabul edildiği anlaşılıyor — esas olarak ve kanundaki sırayı takip ederek şöyle özetleyebiliriz:

1 — Sendika üyeliği ve toplu iş sözleşmesi ve grev haklarından yararlanma açısından işçi kavramının tayininde ortaya çıkan çok sayıdaki uyuşmazlıkları bertaraf etmek üzere 2. maddenin 4. bendine konulan yeni hükümle, 3656 sayılı Kanunun 19. ve 3659 sayılı Kanunun 10. maddesine göre çalıştırılan hizmetlilerin (müteferrik müstahdemler) işçi sayılacağı, bunların 274 ve 275 sayılı kanunlarla İş Kanunu hükümlerine tâbi olacağı, buna mukabil 4/10195 sayılı kararnameye tâbi olanların işçi sayılmıyacağı kabul edilmiştir. Bir kimsenin TC. Emekli Sandığı Kanununa tâbi olması veya kadro karşılığı ücret alması veya kadro karşılığı ücret almasının işçi sayılmasına engel olmıyacağı da açıklanmıştır.

2 — Sendikaya üye olma ve üyelikten çekilmenin isbatını kolaylaştıracak hükümler getirilmiştir. Böylece uygulamada karşılaşılan çeşitli suiistimallerin önüne geçilmek istenmektedir.

Fakat üyelikten çekilmede noter huzurunda kimlik tesbiti ve imza tasdikinin masrafını azaltıcı tedbirler alınmaması bu açıdan bazı güçlüklere yol açabilecektir.

Sendikalar çoğunlukta oldukları işyerlerinde sözleşme yapabilirler

3 — İşçi teşekküllerinin bünyelerini ilgilendiren önemli değişiklikler kabul edilmiştir ki daha kanun tasarısı halinde iken şiddetli protestolara hedef olmuştur. Bu değişikliklerden bir kısmının uygulamada da çeşitli uyuşmazlıklara yol açması beklenir. Şöyle ki:

a) Bir işçi sendikasının Türkiye çapında faaliyet gösterebilmesi için, kurulu bulunduğu iş kolunda çalışan işçilerin en az 1/3 ünü temsil etmesi esası kabul edilmiştir. Bunun hukukî sonucu, söz konusu oranı sağlıyamıyan sendikaların Türkiye çapında kurulu sendika niteliği taşıması ve 275 sayılı kanunun halen yürürlükte bulunan 7. maddesine göre, işkolu seviyesinde toplu iş sözleşmesi yapmağa yetkili olamamasıdır. Fakat böyle bir sendikanın işçilerin çoğunluğunu temsil ettiği işyerlerinde işyeri seviyesinde toplu işsözleşmesi yapmasına bir engel bugün mevcut değildir. Zira henüz 275 sayılı kanunda değişiklik yapılmamıştır.

Birtakım oranlar aramak sendika kurmak hürriyetiyle bağdaşmaz

b) İşçi Federasyonlarının aynı iş kolunda mevcut sendikalardan en az ikisinin bir araya gelmeleri ve o iş kolunda çalışan işçilerin en az 1/3 ünü üye sıfatıyla bir araya getirmeleri suretiyle kurulabileceklerine dair yeni hükümle yukarıda sendikaların Türkiye çapında faaliyet göstermeleri için aranan kıstasa paralellik sağlanmak istenmişse de takip edilen yol isabetli olmamıştır ve çeşitli hukukî mesele yaratmaya elverişli bulunmaktadır.

Aslında, Federasyon kurulması ile bir federasyonun işkolu seviyesinde toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi karıştırılmamalıdır. İş kolu seviyesinde toplu iş sözleşmesi yapabilmek için muayyen bir oranda (meselâ yüzde 50, yüzde 30) işçileri temsil şartı aranması doğru ise de, bir federasyonun kurulabilmesi için böyle bir oranın gerçekleşmesini aramak sendika kurma hürriyeti ile bağdaşmaz. Bu açılan hükmün Anayasa Mahkemesince iptâl edilmesi ihtimali kuvvetlidir.

Kanuna konulan yeni hüküm, ancak yeni kurulacak federasyonları ilgilendirir. Evvelce kurulmuş federasyonların durumunun ne olacağını aşağıda konfederasyonların durumu ile birlikte inceleyeceğiz.

c) İşçi konfederasyonlarının kurulması için Türkiye çapında faaliyet gösterme yetkisini haiz sendika ve federasyonlardan en az 1/3 ünün bir araya gelmesini ve Türkiyedeki sendikalı işçilerin en az 1/3 ünü üye sıfatiyle bir araya getirmelerini şart kılan yeni hükümde sendika kurma hürriyeti ile bağdaşmaz. Anayasa Mahkemesinin bu hükmü de iptâl etmesi ihtimali kuvvetlidir.

Geriye etkili olmayan bu yasa ile kurulu sendikalar kapatılamaz

Bu hükmün, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunu (DİSK'i) tasfiye gayesi güttüğü ileri sürülmüştür. Fakat mevcut hükmün bu gayeyi gerçekleştirmesi hukuken mümkün değildir. Zira söz konusu hüküm, bundan sonra kurulacak konfederasyonlar için uygulanabilir. Geriye etkili (makable şâmil) değildir. Kanunda evvelce kurulup, gerekli nisabı haiz olmayan teşekkülleri tasfiyeyi gerektirecek bir hüküm de yoktur. Kanunun geçici 2. maddesinde yer alan «Bu kanuna göre kurulan meslekî teşekküller en geç ilk genel kurulunda tüzüklerini bu kanun hükümlerine uydurmak zorundadırlar» hükmü ise ancak tüzük değişikliğini öngörmektedir. Fakat üzerinde durduğumuz konu tüzük değişikliği ile çözülebilecek bir konu değildir.

Kanaatimizce yeni kanunun yürürlüğe girmesi, mevcut federasyon veya konfederasyonlardan yeni hükümlere uygun olmayanların tasfiyesini gerektirmiyecektir.»

İŞÇİ MEKTUBU

İşçiler, yapılan bu zulumdan yılmayacak

DİSK, bu sütunda devrimci işçilerden gelen yazıları — mektupları yayınlıyacaktır. Tüm kardeşlerimizin mektuplarını bekliyoruz.

15 — 16 Haziran olaylarını işçiler, Anayasal haklarını korumak için yapmışlardır. Anayasayı korumak görevlerini yerine getirmişlerdir. Ve bu hareketten korkan faşist iktidar hemen sıkıyönetim ilân etmiştir. Daha doğrusu işçiye karşı bu kez de askerleri çıkarmıştır.

Memleketi işsizlikle çökerten göbekli iktidar artık son çare olarak Pakistan'da olduğu gibi Türkiye'de de Yahya Han formülünü uygulamak istemektedir. Sıkı yönetim mahkemeleri yürüyüşün kanunsuz olduğunu iddia ederek arkadaşlarımızı yargılamaktadır. Aslında kanunsuzluğu kimin yaptığını Anayasanın 28. maddesi açıkça ortaya koymuştur. Herkes önceden izin almaksızın yürüyüş ve gösteri hakkına sahiptir. İşçilerde Anayasadan aldıkları güçle haklarını çiğnetmemek kararındadır. İşçi liderlerini kanunsuz yargılamak biz işçilerin maneviyatını kıramaz. Çünkü biz hepimiz de birer lider olacağız gerekirse. Korkmayacağız, sinmeyeceğiz, haklarımızı korumaya devam edeceğiz.

Bütün kanunsuzlukları kendi çıkarlarına göre hazırlayan egemen güçler ve onların iktidarı devrimcileri kiralık katillere öldürtüyor. Böyle ölüm biz devrimci işçiler için hoş geldi sefa geldiö Hakkımız yolunda sınıfsal kavgamız içinde direniniz, öldürülürüz, fakat kendi düzenimizi mutlaka kurarız. Haklı dâvamızda bizi kimse sindiremeyecektir. Her akan bir damla kanımız bir tarih sayfası yazmıştır ve de yazacaktır. Kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Manlviyatımızı bozmıyacaksınız. Çünkü biz emek gücüne sahibiz. Emekçiyiz, işçiyiz. Bizim emeğimizi yiyenlerin burnundan bunu fitil fitil getireceğiz.

15 — 16 Haziran olayları bitmeyecek. Kanunsuzluklar devam ederse, 15 — 16 haziranlar daha da şiddetli devam edecek. Bunu bütün satılmışlar böylecene bilsinler.

Hepinizi saygılarımla selâmlarım, aziz emekçi kardeşlerim.

Yusuf YILDIRIM

Sendika ağaları için çizildi :

TURHAN SELÇUK

AMERİKAN YARDIM TEŞKİLÂTINDAN GELEN PARALAR YETMİYOR.

İŞÇİDEN TORANAN ALTI MİLYON YETMİYOR.

BEŞ MİLYON LİRA PERSONEL MASRAFIMIZ VAR.

YOLLUKLARIMIZ YEDİ YÜZELLİBİN LİRA...

YETMEZ!.. İŞÇİDEN ALINAN AİDAT ARTIRILMALIDIR

Turhan

Türk - İş Göbek...

H.TUNÇ TELEVİZYONDA DA «PES» ETTİ....

“ DİSK Genel Başkan Yardımcısı Kemal NEBİOĞLU karşısında sıkişip, “Sendikalar Kanunu istemiyoruz,, diyen Halil Tunç, DİSK sözcüsü Bekir ÇİFTCİ karşısında da, “Genel grevi, biz de istiyoruz,, dedi!.. ”

Sarı Sendikacılığın Fiyaskosu

TRT Ankara Televizyonunda yapılan iki tartışmada, Türk — İş Genel Sekreteri Halil Tunç, tam anlamı ile çıkmaza düşmüş, birinci «Açık oturum» da «Sendikalar Kanununa hiç gerek yok. Sendikalar Kanununu kaldırsınlar.» demiştir. Bir «Anayasa Programı» nda da, Türk — İş Erzurum Kongresi» nde «Genel Grev» konusunda hiçbir karar alınamadığını gizlemeye çalışarak, «Türk — İş de genel grev istiyor.» diye konuşarak, gülünç duruma düşmüştür.

Haziran ayının sonunda, Ankara Televizyonunda yayınlanan açık oturuma DİSK adına Genel Başkan Yardımcısı Kemal Nebioğlu, Türk — İş adına Genel Sekreter Halil Tunç, Cumhuriyet Halk Partisi adına Şeref Bakşık, Güven Partisi adına Emin Paksüt, Adalet Partisi adına Turgut Toker ve Siyasal Bilgiler Fakültesi profesörlerinden Cahit Talas katılmışlardır.

İlk sözü alan Halil Tunç, hiç bir ciddi konuya değinmeden, yasanın neden Anayasaya aykırı olduğunu anlamadığını söylemiştir.

DİSK Genel Başkan Yardımcısı Kemal Nebioğlu ise, Türkiye'de 1 milyon 127 bin sigortalı işçi olduğunu belirtmiştir. Daha sonra, Türk — İş'in, 822 bin üyesi olduğunu iddia ettiğini, eğer bu doğru ise «güçlü sendikacılığın» kendiliğinden gerçekleşmiş olduğunu söylemiştir. Kemal Nebioğlu, ancak Türk — İş'in verdiği rakamların yalan olduğunu, Erzurum Kongresine verilen raporda, gerçek üye sayısının açıklandığını ve Türk — İş'in 800 bin filan değil, 427 bin üyesi olduğunu ortaya koymuştur.

Nebioğlu, sözünü şöyle sürdürmüştür :

«Çıkarcı sendikaları tasfiye edelim. DİSK bundan yanadır. Bunu sağlamanın tek yolu, işçilere referandum hakkı vermektir. Demokrasinin gerçek şartı budur. İşçilere sendika seçme özgürlüğü tanınırsa, seçim adalet huzurunda yapılırsa güçlü sendikalar kendiliğinden meydana gelir. Sahtecilik önlenmiş olur.»

TASARI ANAYASANIN ESPİRİSİNE AYKIRIDIR.

Prof. Cahit Talas, önce yasanın Anayasaya çok açık biçimde aykırı olduğunu belirtmiş, sözlerine şöyle devam etmiştir:

«Her sendikacılık hareketi sol harekettir. Bunu kabul etmek lâzım. Tunç bile, «Her sendikacı biraz sosyalisttir.» demişti. Şimdi sonuç şu. Değişiklik, Anayasamızın sistemine ve espirisine tamamen aykırıdır. Bu durumda, DİSK'in tasfiyesine de imkân yoktur.»

GERÇEK GEREKÇE TÜRK-İŞ-İ KUVVETLENDİRMEKTİR.

CHP İzmir Milletvekili Şeref Bakşık, yeni yasanın gerçek gerekçesinin Türk — İş'i kuvvetlendirmek olduğunu açıklamış, Türk — İş'in tutumunu eleştirmiştir.

Birdenbire sinirlenen Tunç, CHP'yi tehdide yeltenmiş ve «Açıklayın. CHP'nin görüşü bu mudur?» diye bağırmaya başlamıştır. Bu yüzden Şeref Bakşık'ın sözleri anlaşılamamış, Bakşık «Türk — İş'e, bugünkü, ve ilerde muhtemel rakiplerini, kanunla ezdirmek fırsatını sağlamak istiyen...» derken, Tunç, avaz avaz höykürdüğünden, tartışmanın devamını sağlamak için, yönetici Bakşık'ın sözlerini kesmiştir.

SENDİKA ENFLASYONU VARDIR...

AP sözcüsü, «Referandum sendikacılığı öldürür.» diyerek, işçi düşmanı iktidarın gerçek düşüncesini dile getirmiş, işçi haklarını kasası dolu sendikaların savunabileceğini ileri sürmüş, açık açık Türk — İş'in avukatlığını yapmıştır.

AP sözcüsünden hemen sonra gene söz alan Halil Tunç AP sözcüsü ile aynı çizgide sözler sarfetmiş, son derece sinirli olduğundan bazı sözleri anlaşılamamıştır. Tunç konuşurken, Prof. Cahit Talas, iddialarını gürüten çeşitli sorular sormuş, ancak Türk — İş Genel Sekreteri bu sorulara cevap verememiştir.

«BIRAKIN REFERANDUMU...»

Güven Partisi sözcüsü Emin Paksüt de, «Bırakın referandumu» diyerek söze başlamıştır. Böylece hâkim huzurunda, işçinin istediği sendikayı seçmesine karşı çıkmıştır.

Zaten tartışma süresince, Adalet Partisinin, Güven Partisinin ve Türk — İş'in, aynı çizgide oldukları, dört elle birbirlerine sarıldıkları görülmüştür Türk — İş'in işverenlerden yana, bir hükümet sendikası olduğu en az yüzbin televizyon seyircisi önünde isbatlanmıştır.

ASLOLAN ÇOK SENDİKALI SİSTEM

CHP sözcüsü Şeref Bakşık, sendikal çalışma yapabilmek için üçte bir üye sayısına sahip olma şartının, Anayasaya aykırı olduğunu, Anayasa Mahkemesinin, baraj sistemi getiren seçim kanununu, bazı seçmenlerin oyunun değersiz hale getirdiğini gerekçesi ile iptâl ettiğini hatırlatmış, demokrasilerde aslolan şeyin çok sendikalı sistem olduğunu söylemiştir.

DİSK TAM ANLAMI İLE MİLLİ KURULUŞTUR.

Türk — İş, bütün gücünü Amerikalılardan aldığını belirten Kemal Nebioğlu, DİSK'in hiçbir yabancı ülkeden yardım almadığını belirtmiş sadece devrimci üyelerden, yani işçilerden gelen ödentilerle DİSK'in bütün giderlerini karşıladığını söylemiştir Ayrıca, Türkiye'nin bağımsızlığı için her zaman savaş veren DİSK'in yurdumuzda hiç bir yabancıya bahşedilmemiş olmadığını anlatmıştır. Bütün uluslararası ilişkilerde kıskançlıkla bağımsızlığımızın korunduğunu söylemiştir.

Nebioğlu, Türk — İş güçlü sendikacılıktan yana olmadığını, 16 olan işkolu sayısını, 35'e çıkarttığını söylemiştir.

DEVLET SENDİKACILIĞI YAPILMAK İSTENİYOR

Prof. Cahit Talas, Türk — İş «güçlü sendikacılık» iddiasını bilimsel olarak cevaplandırmış ve şunları söylemiştir:

«Çok sendika, her zaman güçsüzlük ifade etmez. Bugün Amerika'da 80 bin sendika vardır. Bunların imzaladığı toplu sözleşme sayısı 150 bindir. İngilterede sendika sayısının azaltılması, kanun zoru ile olmamıştır. Devlet güçlü sendika yaratmaz. Devlet nasıl güçlü sendika yaratır? Demokratik olmıyan ülkelerde yaratır.

Devleti araya sokarak, güçlü sendika yaratacağım, sarı sendikayı bertaraf edeceğim, tabelâ sendikasını indireceğim. Bunlar insan aklına aykırı sözlerdir.

AP— TÜRK — İŞ ORTAKLIĞI

Açık oturumda, Kemal Nebioğlu, küçük oyunları daima Türk — İş'in yaptığını, iş kolu yönetmeliğinde işkolu sayısının çoğaltılmasına yol açarak, güçlü sendikacılık ilkesini çiğnediğini, şimdi DİSK'in gelişmesinden korkarak, iktidarla anlaşma yoluna gittiğini, yasanın Anayasaya aykırı olduğunu, ancak Anayasa Mahkemesi bunu bozana kadar, amacın DİSK'i yıpratmak ve noter kanalı ile istifa ettirip, tekrar DİSK e almak için 6 milyon lira gerektiğini, oynanan oyunun altında bunun yattığını belirtmiştir.

Açık oturum, Türk — İş'in, Amerikanın, işbirlikçisi iktidarın ve kapitalistlerin partisi Güven Partisinin dümen suyunda olduğunun anlaşılması ile ve Nebioğlu, Bakşık, Talas karşısında bocalayan Tunç'un, yeni yasayı kendilerinin hazırladığını unutarak, «Ben hiçbir sendikalar kanunu istemiyorum.» diye bağırması ile son bulmuştur.

Sinirlenen Tunç'un avaz avaz konuşmasından, televizyon mikrofonları arızalandığından, Türk — İş Genel Sekreterini ne dediğini — tıpkı yavaş sesle konuştuğu zamanlarda da mâna bakımından olduğu gibi — anlamak mümkün olmamıştır.

TÜRK — İŞ, GENEL GREV İSTİYORMUŞ

Temmuz ayında da, gene TRT Ankara Televizyonu, bir Anayasa programında DİSK'le, Türk — İş'i karşı karşıya getirmiştir.

Programı sunan, Siyasal Bilgiler Fakültesi Profesörü Mümtaz Soysal, Anayasanın tam uygulanması için, halkın örgütlü direnişi gereğinden ve bu arada genel grevden söz etmiştir.

Soysal, stüdyoda bulunan DİSK sözcüsü Bekir Çiftçi ile Türk — İş Genel Sekreteri Halil Tunç'a, «Genel grev konusunda ne düşünüyorsunuz?» diye sormuştur.

GENEL GREV HAKKINI MUTLAKA ALACAĞIZ

DİSK sözcüsü Bekir Çiftçi, «İşkolu ve işyeri sözleşmeleri ile, işçilerin hak ettikleri yaşama düzeyine kavuşmalarına imkân yoktur. Aldığımız zamlar, hayat pahalılığı artışı içinde eriyip gidiyor. Anayasa, devlete herkese yaptığı işe uygun, insan haysiyetine yaraşır adaletli bir ücret sağlamak görevini yüklemiştir. Ama bu görev yerine getirilemiyor. Bunun çözüm yollarından biri, genel grevdir. İktidarın, ekonomik ve sosyal politikasını etkilemek için işçi sınıfı, genel grev hakkını mutlaka elde edecektir.» demiştir.

«BİZ DE İSTİYORUZ, AMA...»

Mümtaz Soysal, Türk — İş Genel Sekreterine «Erzurum kongrenizde, siz genel grev konusunda bir karara varamamıştınız. Ne diyorsunuz?» diyerek söz verince, Tunç şöyle demiştir: «Genel kurula sunulan çalış

(Devamı sayfa 3 de)

basından seçmeler

İzleri kalacak

Komünistlerin Türkiye'de tertipledikleri ilk büyük sokak hareketi...»

Adı var kendi yok bir partinin lideri böyle tanımlıyor 16 Haziran olayını. Bazı sendikacılar, politikacılar, sağ kanat gazeteleri de «Kızıl ihtilâlinin provası» diyorlar.

Şimdi düşünelim elimizi şakağımıza dayayarak... Binlerce işçi Bağdat Caddesinden yürümüş, tâ Kadıköye gelmiş, ellerinde bayraklar, dövizler, bazılarında sopalar... Nasıl korkmuş Suadiye, Erenköy, Göztepe'de oturanlar! Pencereler kapanmış, arabalar saklanmış, mini etekler, maksi etekler çıkarılıp atılmış. «İşte» denilmiş, «Kızıl ihtilâl başladı.» Bir de bakmışlar, Türk işçisi kimseye sataşmıyor, saldırmıyor, yalnızca «Haklıyız», «Bağımsız Türkiye...» diye bağırıyor, o kadar... Ne zaman ki Kurbağalıdere köprüsünde polis barikatı önlerine dikiliyor, ne zaman ki polislerden bazıları hedef alarak tabanca çekiyor, ne zaman ki bir ölü, bir çok yaralı yere seriliyor, işte o zaman işçiler sopaları çekip yürüyorlar polisin üstüne...

Hani, sokaklar eskimezdi yürümekle? Hani, «Bırakın yürüsünler» derdi Demirel? 17 Haziran Salı günü niye bırakılmadı, niye karşı çıkıldı, niye ateş edildi, kavgalar yaratıldı? İşin içinde bir arka niyet var, o da «İşçiler kızıl ihtilâl provası yaptılar» denebilsin,çıkartılmış olan Anayasa dışı sendika yasası kabul ettirilebilsin, bilinçlenen, uyanan emekçiler susturulsun...

Kızıl ihtilâl, büyük sokak hareketi böyle mi olur? Uslu uslu yürüyen onbinlerce insan!... Hakları elinden alınmış, en acı suçlandırmalara uğratılmış, karşısına tabancalarla çıkılmış on binlerce emekçi!.. Amaçları, ellerinden alınmak istenen hakları savunmak, seslerini duyurmak, partilerin, politikacıların yanlış yola saptıklarını anlatmak... Ama elbette ki, emekçinin hakkını kısmak, örgütlenme özgürlüğünü yok etmek isteyenler, bu yasayı Mecliste oylayanlar, destekleyenler işçi yığınlarının karşı koyup eylemine «Kızıl ihtilâl provası» diyecekler, haksızlık ettiklerini, yalana, aldatmacaya saptıklarını bile bile direnecekler!...

Ya «genel grev» den yana söylevler çeken CHP liderlerinin, içtenlikten uzak oyununun ortaya çıkmasına ne demeli? Önce yeni sendikalar yasasına oy ver, kürsülerden öv, «genel grev» in savunuculuğunu, hattâ bayraktarlığını yap, sonra da on binlerce işçinin hak arama yürüyüşünü «İhtilâl provası» sayanların karşısına çıkma, sus, ortadan kaybol CHP deki «Ortanın Solu» takımının özüyle sözü birbirine uymayan kişiler olduğu bir kez daha görülüyor böylece.

Aybar, Meclis kürsüsünde tarihe geçecek bir söylev vermiş:

«Ölenlerden işçiler kurşunla, polis ise başına sert bir cisim vurularak ölmüştür. Bu da gösteriyor ki, işçiler silâh kullanmamışlardır. Ayaklanma böyle olmaz, ayaklanmaya karar verenler onun taktiğini de hazırlarlar. Yürüyüş kolu ile ayaklanma olmaz» diyor.

Bilim adamları, sağduyu sahibi yurttaşlar, yazarlar, dürüst politikacılar, hepsi verilmiş hakların, Anayasanın yasaların tanıdığı hakların, özgürlüklerin geri alınamıyacağını söylüyorlar. 16 Haziran yürüyüşü yalnızca bir «Hak arama» direnişidir. Ne bir ihtilâl provası, ne de Kızıl bir ayaklanma denemesi... Bunu iddia edenlerin gizli niyeti var, bilinçlenmeyi, uyanmayı, çağdaş uygarlık düzeyine ulusça ulaşmamızı kendi çıkarları bakımından zararlı görüyorlar!

«Yürüdüler, yürüyorlar hep — izleri izleri hele» demiş Dağlarca son şiirinde. Böyle yürüyüşler derin izler bırakır ardları sıra...

Tarih, bu silinmez izlerle doludur. İnsanlık büyük dönemeçlere bu izlerin üstüne basa basa ulaştı...

(Cumhuriyet Gazetesinden alınmıştır.)

Oktay AKBAL

DİSK

15 GÜNDE BİR YAYINLANIR. SİYASİ VE MESLEKİ GAZETE

Sahibi

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) adına

Genel Başkanvekili

RIZA KUAS

Yazı İşleri Müdürü

Uğur CANKOÇAK

Yönetim Merkezi :

Rüzgârlı Sok. O. V. Han No: 2/8 Ulus - ANKARA - Tel : 11 90 14 — 11 55 01

Basıldığı Yer:

Ulusal Basımevi — Rüzgârlı Sokak — ANKARA

Türk İşçi sınıfı sıkı yönetimi

(Baştarafı sayfa 1 de)

kiri davranmışlardı.

Savcı bütün iddialarına delil olarak 2 şey gösteriyordu. Olaylardan bir gün önceki Lâstik — İş salonlarında yapılan toplantıdaki konuşmaların kaydedildiği bir ses bandı, bir de Maden — İş gazetesinin «İşçi Sınıfımız Hazırol Büyük Savaşımız Başlıyor» başlıklı gazetesi.

Duruşmanın iddia makamında oturan kişi bu banttan aldığı parçalarla doldurmuştu 46 sayfalık iddianameyi. Bizde bu sözlere bir kere daha işçi sınıfı önünde tekrarlamakta yarar görüyoruz. Zira mahkemeler ufak bir salona alınmış ve içeriye işçilerden dinleyici girmesi engellenmek istenmiştir. Duruşmalar sırasında çıkan tartışmada hâkim avukatı dışarı attırmak istemiş, bunun üzerine bütün avukatlar salonu terk etmişlerdir. Duruşma da ertesi güne bırakılmış ertesi gün de iddialar okunmuştur.

Bu iddiada sözü edilen Lâstik — İş salonu toplantılarında bazı arkadaşlarımız şunları söylemişlerdir:

İsmi tesbit edilemeyen bir konuşmacı: «...Biz fikrimizi, kararımızı, kendimiz vermeliyiz, ne genel başkan, ne genel başkan vekili, devrimci sendikalar tabandan idare edildiği için karar tabandan veriliyor... kardeşlerim bizim namusumuz gibi koruduğumuz sendikaları kapatmak istiyorlar, kapatabilirler ama bizim kafamızdaki bilgileri asla kapatamıyacaklardır.»

Rıza Kuas : ... Amerikan emperyalizminin paralelinde patronlar ile elele istediğiniz gibi toplu sözleşmeler yapacaksınız. Öyle yağma yok. Uyanık devrimci işçiler size müsaade etmiyecektir... sözünü mecliste de söyledim. Arkadaşlarımın konuşmaları arasında işittim meclise bir tane değil 10 tane Kuas göndereceğiz diyorlar. 50 tane 100 tane göndermediğiniz takdirde ıstıraplarınız sürecektir. Sömürücü düzen sürecektir. Amerikan emperyalizmi Türkiye'den gitmiyecektir. Kapitalizm alabildiğine ilerleyecektir... Arkadaşlar emekçi halkın kurtuluşu sizlerin meclise gelmesidir. Artık konuşma devri kapandı hareket devri başladı.

Kemal Türkler : (DİSK Genel Başkanı):

«... Bu kanun geri alınana kadar direneceğiz. Biz işçilerin sendika seçimini referandumla yapmasını yani oyla sendika seçmesini istiyoruz. Ve Türk — İş cuntası kurulsun istemiyoruz. Kardeşlerim çeşitli teklifler var direnme konusunda. Hepsini toplayarak söylüyorum. Fabrikalarda oturarak vakit geçirmek ya da fabrikalarda yeteri kadar nöbetçi bıraktıktan sonra kendi muhitlerindeki yollarda pankartlar ve dövizlerle yollarda sokaklarda halk arasında yürüyüş yapmak, buna kim karar verecek gene işçilerin kendileri karar verecekler.

... Saldırmak için değil herhangi bir ihtimale karşı, gerek sağdan gerek soldan veya önden arkadan yapılacak herhangi bir saldırıya karşı kendimizi müdafaa etmek için gerekli tedbirleri almaya çalışacağız... Asla ve asla kişiliğimizi çiğnetmeyeceğiz. Üzerimize saldırı yaptırmayacağız, saldırana karşı koyacağız ve kendimizi müdafaa edeceğiz.»

BİR YARGIÇ DURUŞMALARI TERK ETTİ

3 Eylül 1970 günü Sıkı Yönetim Mahkemesinde Yargıç Muzaffer Başkaynak, duruşmayı terk etmiştir.

Celse açıldıktan bir süre sonra sanık Murathan Bebel'in davası bu dâva ile birleştirilmiş, daha sonra sorguya devam edilmiştir. Sorgu sırasında sanık müdafilerinden Avukat Muzaffer Amaç bir talepleri olduğunu söyleyince duruşma yargıcı Albay Muzaffer Başkaynak talebinin neye dair olduğunu sormuştur.

Avukat Muzaffer Amaç ile yargıç Muzaffer Başkaynak arasında elektrikli hava içinde şu konuşma geçmiştir:

— Avukat: Talebimiz duruşma yargıcı «Muzaffer Başkaynak» ile ilgilidir.

— Mahkeme Yargıcı: Bunu geçen celse halletmiştik.

— Avukat: Şimdi bizim talebimiz var, zapta geçsin istiyoruz.

— Mahkeme Yargıcı: Talebiniz reddi hâkim talebi midir?

— Avukat: Hayır, dilekçemizi okuyunca mahiyetini anlayacaksınız.

— Mahkeme Yargıcı: Ne istediğiniz anlaşılıyor. O hususu geçen celse halletmiştik.

— Avukat: Dilekçemiz okunmayacaksa karar verilsin. Böyle bir karar verilmeyecekse biz de anlatalım ki anlaşılsın.

— Mahkeme Yargıcı: «Sinirlenerek» Böyle hareket etmeye devam ederseniz ben bu mahkemeye bakmaktan istinkaf ederim.

— Avukat: Biz sizin istinkaf etmenizi değil, taleplerimizi zapta geçirmenizi istiyoruz.

— Mahkeme Yargıcı: «Yumruğunu şiddetle masaya vurup ayağa kalktı bağırarak» Dilekçenizi alırım ama istinkaf ederim.

— Mahkeme Başkanı Tümgeneral Mehmet Harput: Duruşmaya beş dakika ara veriyorum.

— Mahkeme Yargıcı: «Cübbesini çıkartıp Tümgeneral Mehmet Harput'a hitaben «Özür dilerim paşam. Ben istinkaf ediyorum. Böyle bir mahkeme ile böyle sanıklarla, böyle avukatlarla duruşmaya devam edemeyeceğim.» Kürsüden inip çıktı.

Beş dakika aradan sonra mahkeme yargıcı Muzaffer Başkaynak'ın yerine üye hâkim oturmuş ve şöyle demiştir:

«Duruşma Yargıcı Muzaffer Başkaynak'ın rahatsızlığından duruşmanın öğleden sonra saat 14.00'e bırakılmasına karar verilmiştir.»

Tipliler Onbinlira

(Baştarafı sayfa 4 de)

Oysa, Anayasa milletvekili ve senatör maaşlarının artması halinde, bunun ancak bir dönem sonra uygulanacağını emretmektedir. Ama Anayasamızı dinliyen kim. Bu karara, Meclisteki 3 Türkiye İşçi Partisi üyesinin, 3'ü de karşı çıktı. ve, «Biz bu maaşı almıyacağız.» dediler. Bunlar, TİP İstanbul Milletvekili Mehmet Ali Aybar ve Rıza Kuas ile Kocaeli Senatörü Fatma Hikmet İşmen'dir. Birlik Partisi Ankara Milletvekili Mustafa Timisi ile İstanbul Milletvekili Haydar Özdemir de, zamlı maaşı red ettiler. Sadece bir CHP'li, Ankara Milletvekili Şinasi Özdenoğlu da, on bin lirayı almıyacağını açıkladı.

Böylece, 600 kişilik parlâmentoda Anayasaya saygılı 6 kişinin var olduğunu anladık.

Öte yandan Türkiye İşçi Partisi ve Birlik Partisi de, Anayasa Mahkemesine başvurarak, zamlı maaşın milletvekili ve senatörlere verilmesi hakkındaki kararın kaldırılması için dâva açtılar...

Biz, ortalama 680 lira maaş ile gecinen Türk işçileri olarak, on bin lira maaşlı milletvekillerizi ve senatörlerimizi ibretle seyrediyoruz.

Necmettin'i vurdular

(Baştarafı sayfa 1 de)

Ve de, şöyle dediler Necmettinimiz için:

«Kavgada vuruldun dağ gibi düştün
Duyuldu zelzelen dört bir tarafta»

Necmettin Giritlioğlu'nu, İzmir'den uğrunda öldüğü yapı işçileri yolcu ettiler. Işçi sınıfı için can veren Necmettin'i... O'nu, Ankara'da işçiler, devrimci gençler ve işçiden yana aydınlar karşıladılar.

Sol yumruklarını kaldırıp, O'nun ve tüm devrimcilerin intikamını almaya and içerek, kara toprağa verdiler.

Necmettinimiz öldü. Ne gam... Devrimciler ölür. Devrimler sürer gider. İşçi sınıfının kesin zaferine kadar...

ALİAĞA RAFİNERİSİNDE OLUP BİTENLER...

İzmir'deki Aliağa Rafinerisinin bir kısmında, iyi bir toplu sözleşme yapılmış ve burada çalışan işçiler için, iyi sayılacak haklar alınmıştı. Ama, Ömer Çavuşoğlu isimli bir işverenin üzerine aldığı benzin tankları yapım bölümünde ise, işçilere hiçbir hak verilmiyordu.

İşveren, bir sarı sendika ile güya toplu sözleşme imzalamış, işçilere hiçbir hak vermeden, onları birer esir gibi çalıştırtmak yolunu tutmuştu.

Gerçeği gören işçiler, devrimci niteliği ile tanınan Yapı İşçileri Sendikasına, (YİS'e) üye oldular. YİS'in genel başkanı, 26 yaşında, yiğit bir devrimci olan Necmettin Giritlioğlu idi.

Giritlioğlu, işçileri uyardı. İşçiler greve başladılar.

GİRİTLİOĞLU'NU KURŞUNLUYORLAR

22 Ağustos 1970 Cumartesi sabahı, işyerinde çalışan Rus teknisyenlerini taşıyan bir otobüs geldi, işyerinin kapısına... Grevciler durumu anlattılar, teknisyenler çekip gittiler. Az sonra bir ikinci otobüs geldi. Şöförü, işverenin yakını olduğu bilinen Kâzım Soyuncu isimli bir satılmıştı.

«Ben grev filân anlamam. Girerim işyerine...» dedi. İşçiler, direndiler. Necmettin Giritlioğlu, ortalığı yatıştırmak için ortaya çıktı. Şöför, Necmettin'i görünce otobüsüne bindi. Torpido gözünden bir tabanca çıkarıp, Necmettin'in tam yüreğinin ortası ateş etti. Necmettinimiz tek kurşunla ölüp gitti. İşçilerin bir anlık şaşkınlığından yararlanan katil, otobüsünü sürüp kaçtı.

Ne gariptir ki, olay yerinde günlerden beri bekliyen jandarma o gün, ortalıkta yoktu. Necmettin öldürülüp, işçiler galeyana gelince jandarma da geldi.

Ne gariptir ki, işveren olayı önceden biliyormuş gibi, Necmettin'e, «Yakında senin öldürüldüğünü göreceğim.» demişti.

DEVRİMCİLER ÖLÜR... DEVRİMLER SÜRER GİDER

Necmettinimiz öldürüldü.

Amerikan emperyalizminin ve yerli ortaklarının azgınlığı arttıkça, sayıları çoğalan devrim şehitlerine bir yenisi eklendi. 16 Haziran günü İstanbul'da öldürülen şehit kardeşlerimiz gibi...

Ölüsünü Ankara'ya göndermeden önce, Aliağa Rafinerisinin yiğit işçileri, 48 yıl önce Ege kıyılarından denize dökülüp, sonra dost maskesi altında gene yurdumuza giren emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin yüreklerini ağzına getiren şu andı içiyorlardı:

«Bizi mahvetmek istiyen emperyalizme, bizi sömüren patronlara, toprak ağalarına, tefecilere karşı sayımızın azlığına, düşmanın çokluğuna bakmadan ve hiçbir şeyden korkmadan, kanımızın son damlasına kadar savaşacağımıza and içeriz.»

NECMETTİNİMİZ BOŞUNA ÖLMEDİ...

Gazeteciler koşuşmuşlardı olay yerine.

İçlerinden, devrimci bir yazar konuştu iş-
sinde şöyle anlattı:
çilerden biriyle. Sonra konuşmasını gazete-

«18 Yaşında sırım gibi bir delikanlı, biraz heyecanlı... Gözleri civa gibi, dudakları kuru ve çatlak...

«Necmettin ağabey öldürüldü... Ama, yine sürdüreceğiz grevi... O'nun ruhu için sürdüreceğiz...»

«Nerelisin sen?»

«Maraşlıyım... 7 aydır çalışıyorum burada...»

«Senin yevmiyen ne kadar?»

«20 lira geçiyor elime... Batger'de bir hemşerim var. montajda çalışan, iki mislini alıyor.»

Sonra bir başkası...

«Sana bir şey diyecem yazar mısın?» diyor.

«Yazarım» diyorum.

«Bizi hiçbir şey yıldıramayacak. Belki daha çok kişi kurşunlanacak burada. Ama, biz 500 kişi yemin ettik bir kez. Eğer dönersek yeminimizden, eğer vazçersek Necmettin'in çizdiği yoldan, sen ne dersen de bana. Adım Mehmet, Yozgatlı Mehmet derler burada bana. 7 çocuk babasıyım. 668 lira geçerdi elime, iyi para derdim. İlk önceleri karşıydım greve. Ne bileyim. Ben, ne bileyim bunun böyle olacağını. Ne bileyim, Necmettin'in Yozgat'lı Mehmet uğruna öleceğini. Hem pis bir elle, bana kalırsa kiralık bir elle kursunlanacağını., ne bileyim ben.»

DUYUN BU SÖZLERİ NECMETTİN'LER...

Necmettin öldü.

Necmettin okuyamaz bunları artık. Artık Necmettin duyamaz bunları...

Ama Necmettinler... Ama bizler... Biz işçi sınıfı okuyor ve duyuyoruz. Ama işçiden yana devrimciler. İşçiye inanıp, devrime, işçinin gücüne ve aklına inanan dostlar.

Siz bunları okuyor ve duyuyorsunuz...

Necmettinimiz boşuna ölmedi...

Dünyanın dört bir yanında, gerçek demokrasi, tam bağımsızlık ve sosyalizm için can veren yüzbinlerce devrimci gibi...

Necmettinimiz boşuna ölmedi.

Yaşasın emekçiler...

Yaşasın işçi sınıfı...

Köklü dönüşümler

(Baştarafı sayfa 4 de)

Son devalüâsyon ile, işçi sınıfına ücret artışı vermemek istiyen anlayışı da kınayan bildiri aynen şöyle:

«Devalüâsyonun başarılı olmayacağı açıktır. Bu yüzden yıpranan sömürücü çevrelerin Demirel'i harcamaları büyük ihtimal dahilindedir. Ne var ki, bu düzen böyle sürüp gittikçe, hâkim sınıflar yeni Demireller bulup çıkarırlar. Fakat işçi sınıfımız ve diğer emekçi sınıf ve tabakalar için hiç bir şey değişmez.

Şimdiden nisbetsiz fiyat yükselmelerinin başlaması, fiyatların başını alıp gideceğini göstermektedir. Devalüâsyonla birlikte gereken yan tedbirleri almayan, almasına imkân bulunmayan AP iktidarı, enflâsyonist gidişi hızlandırmıştır. Enflâsyon, sömürücülerin daha da semirmesini sağlayan elverişli bir ortamdır.

Ülkemizin iktisadî bakımdan iflâs etmesinin önlenmesi için, bu düzenin muhakkak değişmesi gerekmektedir. Toprak reformunun gerçekleştirilmesi dış ticaretin, bankacılık ve sigortacılığın devletleştirilmesi ve kilit sanayiinin millileştirilmesi, kısacası, Türkiye'yi bugünkü durumdan kurtaracak köklü dönüşümlerin, Anayasamızın doğrultusunda yapılması artık şarttır. Bu dönüşümleri de demokratik yollardan, ancak işçi sınıfımız ve diğer emekçi sınıf ve tabakalar yapabilir ve de yapacaklardır. Çünkü bugünkü gidiş gidiş değildir ve de daha fazla süremez.»

Işçiler Petrol iş'e "Hayır" diyorlar

(Baştarafı sayfa 4 de)

Ama oyunlar boşa çıkıyor.

Biz, Petrol — İş'in sahte grevlerine hemen hemen her işyerinde «Hayır» diyoruz.

Biz işçiler, devrimci sendikamız Kimya — İş'i canımız gibi seviyoruz. Kimya — İş biziz. Kimya — İş'i biz kurduk. Biz yaşatıyoruz.

Kimya — İş'in başına, daha üç dört ay önce, kendi içimizden birini seçtik. Bıraktırdık tezgâhı. «Geç bakalım, başımıza..» dedik. Evet, Kimya — İş biziz. Kimya — İş'i sonuna kadar destekleyip, yaşatacağız...

Petrol — İş'in grev kararlarına, «Hayır» diyoruz.

Petrol — İş'i de, biz çok iyi bilir, çok iyi tanırız. Biz, Petrol — İş'in başkanı, dar ceketi, Amerikan tipi dar pantolonu ile İsmail Topkar efendiyi de çok iyi tanırız.

Hiçbir güç bizi sarı sendikalara âlet edemiyecektir. Çünkü işçi sınıfımız, kendi gücünün farkına varmakta, dostunu, düşmanını iyi bellemektedir. Haziran ayında yüzbini aşkın kişiyle büyük direnişimiz, patronları paniğe uğratmıştır. Biz, birbirimize kenetlendikçe, kendi iktidarımıza doğru adım adım ilerledikçe, patronlar elbette kanunlar çıkararak, polisler, jandarmalar, sarı sendikalarla bizi yıldırmak, bizi yolumuzdan alakoymak isteyeceklerdir. Yılmayacağız! Durmayacağız!.

Devalüasyon bir felâkettir

(Baştarafı sayfa 1 de)

yeni taban fiyatlarını da ilân etti. İktidarın yaptığı zamları her zaman olduğu gibi öteki zamlar izledi. Fiyatlar arttıkça arttı.

KORKUNÇ VURGUNCULAR VURULDU

H ü k ü m e t i n kararlarını gizliden gizliye öğrenen kapitalistler, Merkez Bankasına akın ettiler. Bir haftada 476 milyon liralık döviz satın aldılar, mal stoku yapmak için de, 470 milyon liralık kredi çektiler. Aldıkları haberler doğru çıkıp da Türk lirasının değeri yüzde 66 düşürülünce ve bütün fiyatlar hızla artmaya başlayınca, keyiflerine diyecek kalmadı. Döviz satın alıp sonradan satarak, fiyatları arttırılan malları istif ederek, bir işçinin elli sene, yüz sene çalışsa kazanamıyacağı parayı, bir haftada ceplerine attılar. Uzmanlar Merkez Bankasının bu işten 320 milyon lira zararlı çıktığını bildiriyorlar. Kapitalistlerin umurunda mı? Merkez Bankasının açığı ya daha çok para basıp fiyatları arttırarak, ya da emekçilerden alınacak yeni vergilerle kapatılır.

Gazetelerin bildirdiğine göre, devalüâsyon kararı yayınlandığı gün, ithalâtçıların depolarında 300 milyon dolarlık mal bulunmaktaymış. Bu 300 milyon dolarlık malın değeri bir tek gecede 450 milyon dolar oluverdi. Yeni sayıları 200'ü geçmeyen ithalâtçılar gece yataklarında uyurlarken birdenbire 150 milyon dolar (iki milyar iki yüzelli milyon lira) kazanıverdiler. Her bir ithalâtçının payına bir milyon yüzyirmibeş bin lira düşer.

Devalüâsyon kararı ile bir ithalâtçı bir gecede birbuçuk milyon lira kazanırken, ayda 750 lira alan bir işçinin aylık geliri, devalüâsyonun getirdiği zamlar yüzünden, 575 liraya düştü.

ZARAR GÖRENLER İŞÇİLERDİR

Geçmişte olduğu gibi bugün de, iktidarın aldığı her kararın maliyetini emekçi halkımız ödüyor. Fiyat artışlarından zarar görenler, sadece ve sadece işçilerdir, köylülerdir, yoksul halktır. Paranın dış değerinin azaltılmasından zarar gören ve görecek olanlar da yine onlardır.

Para malların alış — verişi için bir araçtır. Esas olan mallardır, üretimdir, üretimi yapanlardır. Türkiye'nin zenginliklerini Türkiye halkının ihtiyaçları için verimli bir şekilde kullanarak üretimi hızla arttırmayan egemen sınıflar iktidarı, para oyunlarıyla, fiyat oyunlarıyla bu gidişi sürdürmek istiyor. Kapitalistler, toprak ağaları palazlanmalarına devam etsin istiyor. Emperyalizm Türkiye'yi kendisine esir etsin istiyor.

Ağır ekonomik baskıları omuzlarında duydukça, sömürünün farkına vardıkça, Türkiye'nin sokulduğu çıkmazları gördükçe işçi sınıfı uyanıyor. Sınıf bilinci ne ulaşıyor. Direniyor. Yoksul köylüler kapitalist düzene karşı tepkilerini her geçen gün daha büyük bir güçle belirtiyorlar. Kısacası, kapitalizmin kuyu kazıcıları geliyor. Yeter ki, örgütlenelim, birleşelim, birliğimizi bir an için bile bozmayalım.

Amerika'nın foyası

(Baştarafı sayfa 1 de)

medik yollara başvuran Amerika bu koruma politikasını, şimdi değiştirecekmiş.

Oysa halkların, işçilerin, iç ve dış sömürüden kurtulma savaşlarını engellemek için tonlarla bombayı, denize döker gibi, Vietnamlının, Kamboçyalının üstüne döken Amerikalı gittikçe saplandığı bataktan, gittikçe yenik düşmeye başladığı halklardan, kurtulmak için yeni oyunlara başvurmaktadır. Amerikanın koruduğu kimse yoktur yer yüzünde. Emperyalizmin bekçisi yalnız kendisi ve kendi menfaatini korumak üzere savaşlar yapar, insanları öldürür. Yani koruduğu tek şey geri bıraktığı ülkeleri kendisinin rahatça sömürme hürriyetidir. Uzakdoğu'da at oynatabilmek için Kore'de, Vietnam'da, Kamboçya'da, Laos'ta cepheler açtı, savaşlar çıkarttı. Kendi ülkesindeki petrole sahip çıktıkları için Arap topraklarını İsrail'e işgal ettirdi.

Otomarsan'da

(Baştarafı sayfa 4 de)

rinde, işçilere yapmacık olarak düzenlettiği işgal hareketine hiç bir tepki göstermemiş, hiçbir tedbir almamıştır.

Otomarsan işyerinde, Metal — İş Baştemsilcisi Hüseyin Öztop, bıçak çekerek, bir Maden — İş üyesini gözünden yaralamış ve hastanelik etmiştir. Fakat Hüseyin Öztop işyerinde elini kolunu sallıya sallıya gezmekte, hakkında hiçbir işlem yapılmamaktadır.

Devrimciler

(Baştarafı sayfa 4 de)

tadırlar. Türk vatandaşlığından çıkarılan Hakkı Keskin, bunu, egemen sınıfların Türk gençliğine yapabildiği bir ihanet olarak nitelemekte Atatürk'çü gençliğin yapılan bu haksızlıklarla asla susturulamıyacağını gerçek demokrasinin Atatürk Türkiyesinde adaletin bir gün tecelli edeceğine inandığını, hakkını her şekilde arayacağını belirtmekte; «Ben Türküm ve ölünceye kadar da Türk kalacağım. Benim vatanım Türkiye'dir.» demiştir.

Halil Tunc

(Baştarafı sayfa 2 de)

ma raporunda, genel grevden de söz ediliyor. Genel kurul raporu onaylamıştır. Raporun tümü onaylanınca, içindeki hususlar da onaylamış sayılırız.» şeklinde, hususlardan biri, genel grev olduğuna göre, biz genel grevi de onaylamış sayılırız.» şeklinde, dinleyicilerin gülmelerine, DİSK'e, Türk — İş'e ve TRT'ye telefonlar etmelerine, telgraflar çekmelerine yol açan bir konuşma yapmıştır.

Öğretmenler için direnme

(Baştarafı sayfa 4 de)

Gittikçe artan baskılara, oyun ve taktiklere karşı bütün devrimci ve yurtseverlerin mücadelesi her gün daha fazla yoğunlaşacak ve bilinçli bir şekilde sürdürülecektir.»

Sıkı Yönetim

(Baştarafı sayfa 4 de)

ler, bakar sıkı yönetimin tam kendi istediği gibi bir düzen olduğunu anlayınca tutar Lâstık — İş Temsilcileri Ahmet Top ve Lâtif Doğan'ı işten atar. Sendika yöneticileri avukatları sıkı yönetime başvuradursunlar.

Ertesi günü de işini bilir işveren tutar tam 105 işçiyi işten kovar.

İşini bilir işveren, şimdi hayatından memnun, ellerini ovuşturmaktadır.

Ama ne z a m a n a kadar? Bu sıkı yönetim sürecek mi? Bu sıkı yönetimin kör, kör parmağım gözüne haraketlerini, işçiler daha ne kadar sineye çekecekler? 105 işçinin fabrikada kalan işçi arkadaşları haksızlıklara hep susacaklar mı? İşçı sınıfı için şehit veren Vnylex işçileri?...

Çatışma nedir ? Faşizm nedir ?

(Baştarafı sayfa 1 de)

rek oynarlar. İstanbul ve İzmit'te, ordunun her şeye el koyduğu sıkı yönetimin ilânı, faşizmin bir provası sayılabilir.

FAŞİZM YA DA YAHYA HAN FORMÜLÜ NE?

Faşizm çok eskilere dayanan ve kapitalistlere özgü bir idare biçimidir. Ekonomik görüşü, işçi sömürmesini zor gücüyle yapan bir kapitalizmdir. Temel olarak da ordunun silâh gücüne dayanır.

Bir ülkede işçiler haklarını arama yolunda sınıf savaşı verirlerken gittikçe bir kenara sıkışan kapitalistler faşizme başvururlar.

Örneğin, Yunanistan'da Amerika'ya, büyük kapitalistlere hayır diyenler iktidara gelmek üzere iken ordu, bütün bu kişileri hapishanelere atarak iktidarı ele almış ve patronların her türlü menfaatini işçileri ezerek korumağa başlamışlardır. Yunanlı milyoner Onasis Amerikalı karısıyla sefahat âlemleri yaparken binlerce devrimci işçi — aydın hapishanelerde işkence görmektedir.

Faşizm, «sınıf kavgası» olmayacak, «sınıflar barış içinde olacak, bütün sınıfların hakları korunacak» diye bağırarak gelir ve idareye geçer geçmez silâhların gölgesinde bütün işçileri devrimcileri ezer hapislere atar meydanı koruduğu kapitalistlere bırakır.

Bir de Pakistan'da yapılan faşist uygulama vardır ki kapitalistler işçilerle başa çıkamaz olunca idareyi kendi avuçlarında olan yani patronların ve Amerikanın en güvendiği zaten kendi sınıflarından olan bir büyük rütbeli ordu mensubuna işçileri silâhla ezmesi ve kendilerini koruması için devrederler. Pakistan'da bu adamın adı Yahya Han'dır.

İşte şimdi Türkiye'de sıkı yönetim ilân ederek bu işin provasını yapanlar işçilere karşı böyle bir formül arama yolundadırlar.

Biz DİSK'li işçiler bu oyunu yutmayacağız. Sınıfların birbirleriyle menfaat kavgası içinde olduklarını, kapitalistlerin, toprak ağalarının ve bağlı bulundukları Amerikanın bizi ezmek için her şeyi yapmak isteyeceğini biliyoruz. Fakat unutulmasın ki işçi güçlüdür, zorunludur.

Yaşasın işçilerin mutlak zaferi.

Yaşasın DİSK

Yaşasın sosyalizm.

Petrol İş'e hayır diyen İşyerleri

(Baştarafı sayfa 4 de)

3 — Alman Hoechst,
4 — Henkel,
5 — Fako,
6 — Mustafa Nevzat İlâç,
7 — Marshall Boya,
8 — Ege Kimya,
9 — Tutsa Kollektif,
10 — Roche İlâç,
11 — Farma İtalia,
12 — Sandoz,
13 — Vyeth,
14 — Lili

Petrol — İş'e bağlı şu işyerlerinde de, bu oyuna «Hayır» denildi:

15 — Omniom,
16 — Şark,
17 — Orion,

Bir başka sendikaya bağlı olan, şu işyerinde de «Hayır» oyu çıktı:

18 — Birleşik Alman İlâç,

Şu sendikasız işyeri de, Petrol — İş'e «Hayır» dedi:

19 — Deva İlâç,

Ve, beş ay önce, Petrol — İş'ten ayrılıp, Kimya — İş'e geçen şu işyerinin devrimci işçileri de, «Hayır» dediler:

20 — Bürosan...

Şilide Aday

(Baştarafı sayfa 1 de)

mişlerdi. Ş i l i ' d e Sosyalistler «Şili halkı, Küba halkı ile aynı amaca varmak için, Küba halkının izlediğinden farklı bir yol izleyecektir.» demektedirler. Yani amaç aynıdır. Halkın iktidarda söz ve karar sahibi olmasıdır, ezilen, horlanan emekçi halkın mutluluğa kavuşmasıdır. Bu sonuca kavuşabilmek için Küba'da emekçi halk silâhlı ayaklanma yapmıştır, Şili'de ise bu sonuca seçimle gidilebilmiştir.

Tüm - İş Tarsusta greve gidecek

(Baştarafı sayfa 4 de)

istemektedir. Bu günkü ağır hayat şartları altında bu teklifin kabulü mümkün olmadığından greve gitmek zorunlu hale gelmiştir.

Ekonomik güçleri zayıf olanların daha fazla ezileceği ve kuvvetli olanların da daha güçleneceği daha fazla bir döneme girmiş bulunuyoruz. Fiyatların hızla ve devamlı olarak artması karşısında tüm toplu iş sözleşmelerinin yeniden gözden geçirilmesi işçi sınıfımız için hayati bir önem kazanmıştır. Bundan dolayı işçilerin ücretlerinin sosyal adalet ilkelerine uygun olarak esaslı surette arttırılması şarttır.

Bu işyerinde yapılacak greve sendika üyesi olan bütün işçilerin katılacağı ve ayrıca o mahaldeki tüm işçilerin gelecekleri ile ilgili bu grevi sonuna kadar destekleme kararında oldukları bildirilmektedir. Çünkü, işçiler, bugü ne kadar yapılan sözleşmelerin göstermelik sözleşmeler olduğunu ve emeklerinin karşılığını bundan böyle almaya kararlı olduklarından bölgelerinde yapılacak bu mücadeleyi desteklivecelerini ifade etmektedirler

Grevin hazırlıklarında ve yönetiminde bulunmak üzere DİSK ekipliri yakında Tarsus'a hareket edeceklerdir.

Türk-İş,in sahte grevleri

(Baştarafı sayfa 4 de)

oturulur, kuzu kuzu daha önce kamu sektöründe imzalanmış olan zamlar üzerinde anlaşılır, sonra da yüzellibin işçinin greve gideceği ilân edilirdi.

Hükümet grevleri, «Millî Güvenliğe aykırı ve halk sağlığını bozucu» olduğu gerekçesiyle 30 gün erteledi. Hemen Türk-İş yöneticileri bu karara karşı çıktılar. Artık devlet radyosu karagöz perdesine dönmüştü. İşveren — Türk-İş birbirlerini karşılıklı itham ediyorlardı! Tabii acele Danıştay'a başvuruldu ve Danıştay erteleme kararını iptal etti. Bu arada, «İsteklerimizin tamamı kabul edilmezse masaya oturmayacağız.» diye beyanatlar veren H. Tunç Bakanlarla sabahlara kadar bu büyük ihtilâfın (!) çözülmesi için uğraşıp durdular. İstediklerinin değil tamamını bir tekini bile açıklamamış olan Türk-İş yöneticileri garip tesadüf hep sabah saat üçlerde grevleri teker teker çözüme uğraştılar...

Devalüasyon ile

(Baştarafı sayfa 1 de)

Et	Yüzde	240
Ekmek	»	136
Şeker	»	43
Peynir	»	206
Pirinç, fasulye nohut vs.	»	150
Soğan	»	446
Süt	»	170
Tekel Mad.	»	75
Kok kömürü	»	130
Elektrik	»	95
Odun	»	140
Petrol	»	145
Ayakkabı	»	70
Ev kirası	»	146
Erkek berberi	»	290
Kitap	»	220
Doktor ücreti	»	150
Ulaştırma	»	131
PTT	»	103

Sıkı yönetimi uzatamazlar

(Baştarafı sayfa 1 de)

lan Sıkı Yönetimi bir kere daha uzatmak için iktidar bahane bulabilecek mi? Asla...

Sıkı Yönetim düzenine gerek yoktur. Sıkı Yönetimi yeniden uzatmağa yeltenmek, hayat pahalılığını, halka silâh zoruyla kabul ettirmek demektir. Ortada hiç bir sebep yokken, Sıkı Yönetim sürdürüldüğü takdirde, işçi sınıfının buna tepkisi, pek ağır bir biçimde olabilir.

Anayasa, bütün vurttaşların uyanık bekçiliğine emanet edilmiştir. İktidarın Anayasamızı, dilediği gibi tasarrufuna meydan verileceğini sananlar, pek fena aldandıklarını göreceklerdir.

Hakim sınıfla ters düştüler

(Baştarafı sayfa 4 de)

Bu çıkmazdan kurtulmak için, bir yandan, akla hayale gelmedik vergiler yükleyen öte yandan da, fakir halkın en zaruri ihtiyaç maddelerine zamlar getiren iktidar, bir avuç vurguncunun hesabına çalışmaktadır. Son devalüâsyon kararları birkaç tane dış ticaret erbabına bir gecede milyonlar kazandırırken, sonuçları itibariyle işçileri, köylüleri ve fakir halk tabakalarını bugünden daha da fakir hale getirecektir. Personel Kanunu ile, toplu sözleşmelerle alınan zamlar daha memurun, işçinin cebine girmeden eriyip gitmektedir.

Bu ekonomik sıkıntılar fakir halk tabakalarında hoşnutsuzluğu elbette arttıracaktır. O zaman hoşnutsuzluğunu Anayasal haklarını kullanarak belirtmek isteyen halk kitlelerine karşı iktidar terör tedbirleri alacaktır. Bunun ilk örneği Sendikalar Kanunudur. İstanbul ve Kocaeli illerimizde Anayasaya aykırı olarak ilân edilen sıkı yönetim de bu terörün bir parçasıdır. Hâkim sınıflar tarihin akışına ters düşmüşlerdir. Bu tersliklerini, almaya çalıştıkları terör tedbirleriyle kapatmağa uğraştıkça devlet yönetiminde bulunmak şanslarını da yitirmektedirler.

Alınmış ve alınacak olan bütün terörist tedbirler, Anayasalarını tastamam ve eksiksiz uygulatmanın kesin kararı içinde olan işçi sınıfının eylemlerini durduramıyacaktır.»

150 bin işçilik grevlerin içyüzü nedir?

işçileri aldatmak için Türk-İş sahte grevlere gitti

Gürültülü grevlerle Türk-İş saat ücretlerine, sadece 50 kuruşluk bir zam alabildi

ÜÇER GÜNLÜK TÜRK-İŞ GREVLERİ "ŞİKE" İDİ

DİSK Ankara Bölge Temslciliği Türk - İş grevlerinin şike olduğunu açıklamıştı

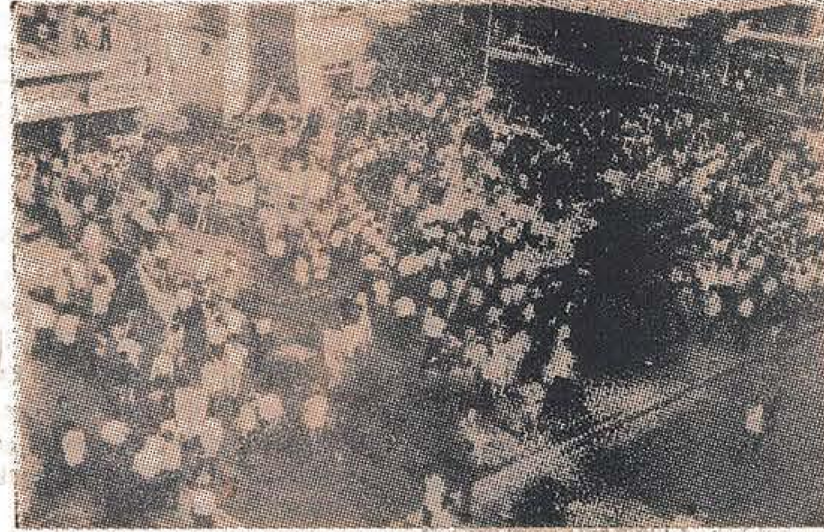
DİSK Ankara Bölge Temsilciliği, Türk — İş, 150 bin işçiyi greve götüreceğini iddia edince, bir bildiri yayınlıyarak, bunun bir «şike» olduğunu açıklamıştı. Türk — İş, DİSK'in büyük eylemi karşısında, gerek biz işçilerin arasında, gerekse kamu oyunda sıfıra düşen itibarını korumak için, bu yolu seçmişti.

DİSK Ankara Bölge Temsilciliğinin bildirisinde, grevlerin üçer, dörder gün sürüp, önceden kararlaştırıldığı üzere biteceğini açıklamıştı. Dediği de, aynen çıktı.

Bu durum üzerine, Ankara Bölge Temsilciliği ikinci bir bildiri ile biz işçileri ve kamu oyunu, bir kez daha şöyle uyardı:

«Türkiye İşçi Sınıfını temsilden çok, emperyalizmin ve onun yerli uşaklarının maşalığını yapan Türk — İş, son günlerde 150.000'i işçiyi kapsayan grev kararları aldı. Grev kararının alındığı günler de bunun şike olduğunu, gerçekte ise anlaşmaların kapalı kapılar ardında çoktan yapıldığını söylemiştik. Nitekim, olaylar bizi doğrulamıştır. Bu grevlerin çoğu baş-

(Devamı sayfa 3 de)



İşte Türk — İş'in Adana mitingi: 300 — 500 kişi. Kocaman bir fiyasko

Karşılıklı suçlamalardan sonra üç gün içinde, bütün grevleri bitiren Türk-İş'in hükümet sendikası olduğu bir kez daha anlaşıldı.

İşverenlerle, işverenlerin iktidarına işçilerden daha yakın oldukları bizzat kendilerince itiraf edilmiş olan Türk-İş yöneticileri, büyük gürültülerle 150 bin işçilik grev ilân etmişlerdi. Grev kararlarının hepsi kamu sektöründe yani devlete ait işyerlerindeydi. Uyuşmazlık da ücretlere yapılacak zamlar konusunda idi.

Bu grevlerin zamanı öylesine iyi seçilmişti ki, büyük başkan (!) Demirsoy, çömezi Tunç ve kader ortakları Demirel'in keyiflerinden yanlarına varılmıyordu. Öyle ya, işçi sınıfı hiç ummadıkları bir biçimde, hükümet sendikacılığına, faşist sendikacılığa karşı çıkmış, Türkiye tarihinin en büyük direnişini yaratmıştı. Bütün işbirlikçilerin işçi sınıfının bu şahlanışı karşısında korkudan dudakları uçuklamış, yedi yıldan beri ilk defa sıkı yönetim ilân etmişlerdi. Önceleri işçi sınıfına karşı yine işçileri çıkartacağı tehdidini savuran, yüzbin kişilik mitinglerden söz eden sarı sendikacı Türk-İş yöneticileri bindirilmiş kıtalar, davullar zurnalar, bol paralarla ancak 500 — 1000 kişilik meraklı toplayabilmişlerdi. Bütün itibarlarını yitirmişlerdi. Nereye, hangi fabrikaya gitseler yuhalanıyorlardı. Birşeyler yapmak gerekliydi... AP iktidarına koştular. Hallerini anlattılar. Patron sınıfına yaptıkları hizmetlerin bedellerini istediler. Hep birlikte bir çare düşündüler ve buldular (!)

Et Balık Kurumu, Şeker Fabrikaları, Karayolları DSİ gibi kamu kuruluşlarında yedi — sekiz aydır toplu sözleşme görüşmeleri devam edip gidiyordu. Bu kaçınılmaz bir fırsattı. Önce

(Devamı sayfa 3 de)



Devletin toprağını işgalde değil, sınıfımızın hakları için el ele.

Sıkıyönetim Mahkemesi'nde itiraf

Haymak işvereni: «Hazine arsasını işgâl ettik..»

Hazine arsasını işgâle yanaşmıyan işçiler fabrikadan kovuldu

Haymak Fabrikasına yapılan saldırının görüşüldüğü 85 sanıklı dâvada, fabrikanın hissedarlarından Mehmet Kozan, Hazineye ait bir araziyi geçici olarak işgal ettiklerini itiraf etmiştir.

Bir numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinde devam etmekte olan 85 sanıklı dâvada, sanık Haymak Fabrikası işçileri, işverenin Hazineye ait bir araziyi kendilerine işgal ettirmek istediğini, bunu kabul etmedikleri için işten atıldıklarını iddia etmektedirler.

Başbakan Süleyman Demirel'in kardeşinin de ortak olduğu fabrikanın hissedarlarından müdür Mehmet Kozan'ın önceki gün yapılan duruşmadaki şahitliği sırasında, sanık avukatları bu iddianın doğruluk derecesini sormuşlardır.

Mehmet Kozan, söz konusu 8500 dönümlük, fabrikanın yanındaki arsayı satın almak için Hazineye başvurduklarını, ancak aradan uzun bir zaman geçtiği halde ne müsbet, ne de menfi bir cevap alamadıklarını söylemiş, şunları anlatmıştır:

«Biz Hazineyi uyarmak için bu araziyi işgal ettik ve etrafını telle çevirdik. Sonra da kaymakamlık men-i müdahale kararı aldı. Biz de işgalimize son verdik.»

Müdürün açıklaması üzerine söz alan sanık avukatları, Devlet toprağını gaspeden kişilerin mahkemeler önünde doğru ifade veremeyeceklerini belirtmişlerdir. Şahitliklerinin muteber olmasını istemişlerdir.

Asker ve polis işgalindeki Otomarsan'da kanunlar islemiyor

Sıkı Yönetimden yararlanarak, işverenlerin polisle işbirliği yapması sonucunda, birçok işyerlerinden işçilerin haksız ve kanunsuz olarak toplu. ca çıkarılmalarının yanı sıra, yeni bir örnekle karşılaşılmıştır.

Otomarsan işyerinde, işveren işçileri Metal — İş'e üye olmaya zorlamış, bunu kabul etmiyen ve devrimci sendikaları Maden — İş'e bağlı kalan 42 işçi işten çıkarılmıştır. İşçilerin tepki göstermesinden korkulan Otomarsan işyeri, asker ve polis işgali altına alınmıştır.

Maden — İş bu durumu Sıkı Yönetim Komutanlığıan bildirmiş, fakat hiçbir cevap alamamıştır.

Otomarsan işyerinde çalışan Maden — İş temsilci ve üyelerinin evleri, AP gençlik teşkilâtı il çe başkanının, asılsız ihbarları ile aranmakta, işçiler gece yarıları karakollara götürülerek, ağır baskı altına alınmaktadır.

Sıkı Yönetim, hiçbir huzursuzluk olmadığı halde. Otomarsan işyerine asker gönderirken, Türk — İş'e bağlı Metal — İş Sendikasının General Elektrik işye

(Devamı sayfa 3 de)

bu düzen değişmezse bir demirel gider bir başka demirel gelir

Hakim sınıflar tarihi akışa ters düştüler

ANKARA

Son zamlar, vergiler ve paranın değerinin düşürülmesi karşısında, DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Uğur Cankoçak, iktidarın tutumunu şiddetle eleştirdi.

DİSK Bölge Temsilcisi Cankoçak'ın demeci aynen şöyledir:

«AP iktidarının, zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapmak şeklinde tanımlanabilecek olan iktisat politikası çıkmaza girmiştir.

(Devamı sayfa 3 de)

"Gerekli köklü dönüşümleri, işçi sınıfı yapabilir,,

İSTANBUL

Sömürücü çevrelerin, Demirel'i harcamaları ihtimal dahilindedir. Bu düzen sürüp gittikçe, hâkim sınıflar yeni Demirel'ler bulup çıkarırlar.»

Son devalüâsyon kararını eleştiren, DİSK Genel Başkan Yardımcıları Rıza Kuas ve Kemal Nebioğlu, hâkim sınıfların oynıyabilecekleri oyunlara bu sözlerle dikkati çektiler.

(Devamı sayfa 3 de)

işçiler Petrol iş'e "Hayır" diyorlar.

İşçinin uyanışı karşısında, devrimci sendikaların dev gibi büyüyüp güçleneceğinden korkan iktidar, sarı sendikalarla elele verdi. Sarı sendikalara, iş kolu esasına göre yetkiler vererek, üç beş kuruşluk zamlarla, işçilerin devrimci örgütlerden ayrılacağını sandı.

Bu oyunlardan biri de Kimya — İlâç Sanayiinde tezgâhlandı. Petrol — İş, kimya işyerlerinin tümünde birden grev kararı aldı. İşçiler, devrimci Kimya — İş'i bırakıp, Türk — İş'e bağlı Petrol — İş'in peşinden greve giderler sanıldı. Grev sonunda da, üç beş kuruşluk zam için, Kimya — İş'ten ayrılırlar, Petrol — İş'e geçerler diye hesaplandı.

(Devamı sayfa 3 de)

Petrol - İş'e "Hayır,,

Türk — İş'e bağlı Petrol — İş'in grev kararına, şu işyerlerinde «Hayır» deyip, öz sendikamızın Kimya — İş olduğunu, dosta düşmana duyurduk:

1 — İbrahim Etem,
2 — Pfizer,

(Devamı sayfa 3 de)



Öğretmenler için, DİSK ve 22 kuruluş direnme kararı aldı

Son günlerde yurdun çeşitli bölgelerinde, öğretmenlere silâhlı saldırının artması, işçilerin silâh gölgesinde faşizan baskı altına alınması, devrimci gençlerin hapisanelerde işkence görmesi ve bütün bu olayların, faşizm için geçiş ve yoğunlaşma amacı taşıması üzerine, 22 devrimci kuruluş ortak direnme kararı almışlardır.

Bu kuruluşlar tarafından, Amerikan emperyalizmi ve ona bağlı işbirlikçiler, toprak ağaları, taşra mütegallibesinin, öğretmenlere, devrimci gençlere ve işçilere yapılan baskıyı kınayan ortak bir bildiri yayınlanmış ve teröre karşı ortak savaş kararı alınmıştır. Bildiri şöyledir:

«Bütün bunların yanı sıra gayrımillî ekonomimiz her gün daha fazla dışa bağımlı kılınmakta, iç ve dış sömürüyü ve pahalılığı arttıran devalüâsyon, kolera yaygarası ile saklanmak istenmektedir.

(Devamı sayfa 3 de)

VNYLEX FABRİKASI'NDAN SİLÂHLARIN GÖLGESİNDE 105 İŞÇİYİ KOVDULAR

Vnylex İstanbul'da Kartal Maltepe'de bir fabrikadır, 300 işçi çalışır. Bu fabrikada işveren işini bilir biridir. İşçiler 1963 yılından beri Lâstik — İş Sendikasına üye olmaya uğraşırlar. İşveren de onları işten çıkartır.

Bakar ki olmayacak, işçiler mutlaka sendikalaşmak istiyorlar ve bunu engellemenin imkânı yoktur, işini bilir işveren de tutar sarı sendika ideal lâstik işi getirir, işçileri üye yapar. İşçiler bir süre bu sarı sendikayla boğuşur dururlar. Bakarlar ki bu sendikadan kendilerine hayır yok, topluca gidip Lâstik — İş sendikasına üye olurlar. Günlerden 1970 yılının Haziran ayının başlarıdır. Lâstik — İş Sendikasına üye olan işçiler, toplanıp aralarından Ahmet Top ve Lâtif Doğan adlı arkadaşlarını sendika temsilcisi seçerler. Aradan on — onbeş gün geçer, büyük işçi yürüyüşü başlar. Vnylex işçileri de işçi sınıfının tarihi hareketine hep birliket katılırlar. Kadıköyde namussuz bir kurşun aralarından birisini alır götürür. Vnylex işçileri işçi sınıfının haklı mücadelesi uğruna bir şehit vermişlerdir.

16 Haziran'da İstanbul ve Kocaelinde sıkı yönetim ilân edilmiştir. İşini bilir işveren bek

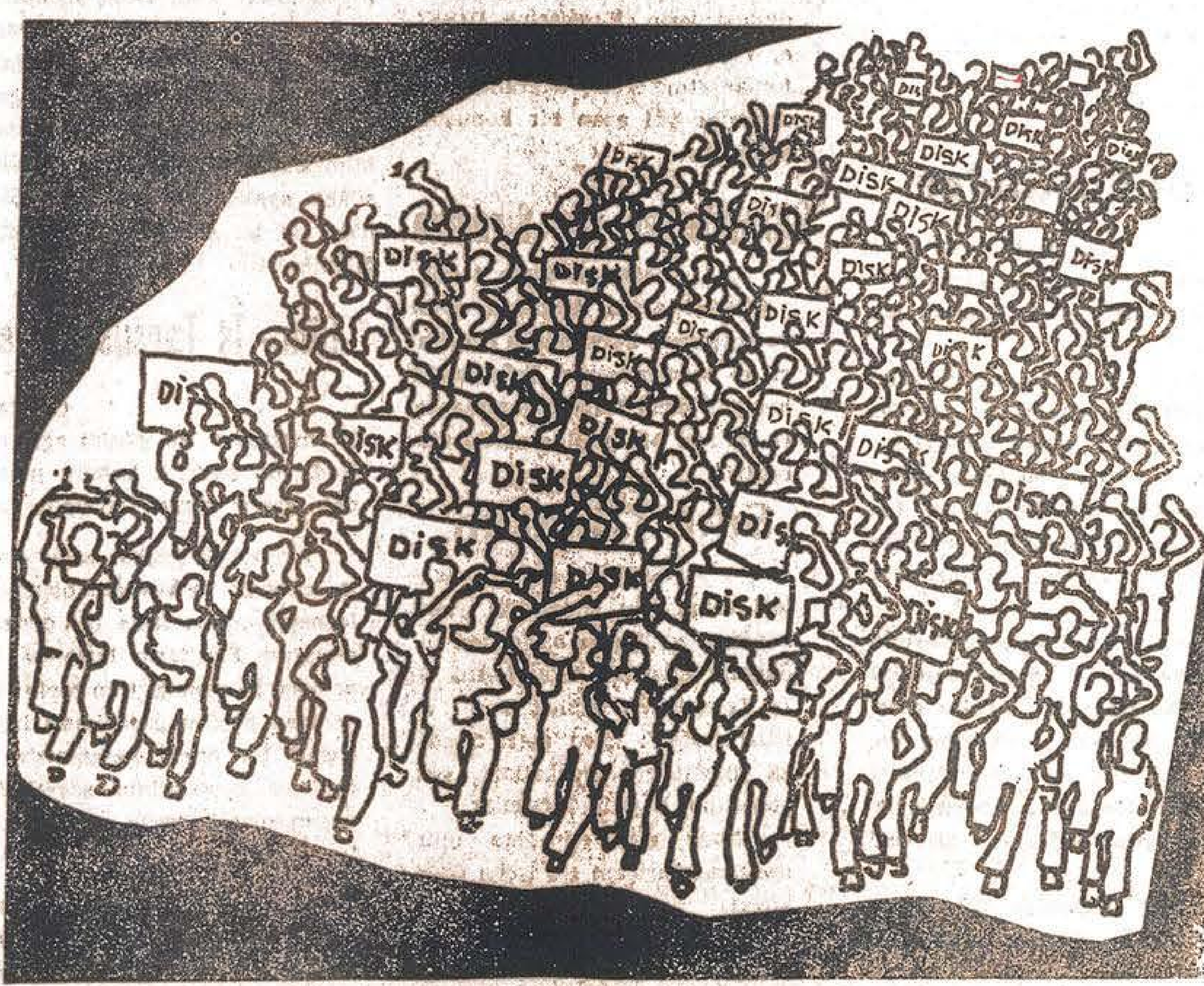
(Devamı sayfa 3 de)

Devrimcileri şimdi de vatandaşlıktan çıkarıyorlar

BERLİN

Batı Berlin Konsolosluğuna gelen bir yazıdan, Avrupa Talebe Konfederasyonu Başkanı Hakkı Keskin'in Türk vatandaşlığından çıkarıldığı anlaşılmıştır. Geçen yıl öğrencilik hüviyeti kaldırılan otuz öğrenciden biri olan Hakkı Keskin, üç yıldan beri Berlin Talebe Birliği ve Avrupa Türk Talebe Konfederasyonu Başkanıydı. Alınan karar bütün öğrenci ve devrimci işçiler arasında büyük üzüntü yaratmıştır. Devrimci öğrenciler ve dernekler bu kararı kınayan bildiriler ve yazılar yayınlamak-

(Devamı sayfa 3 de)



DİSK'e bağlı Tüm — İş Tarsusta greve gidecek, işçiler azimli...

Merkezi Tarsus'ta bulunan DİSK üyesi Tüm — İş sendikası, 760 işçinin çalıştığı Tarsus Basma fabrikası işvereni ile iki aydır görüşmeleri devam eden sözleşme müzakerelerinden bir sonuç alınamaması ve işverenin sendika tekliflerine yanaşmaması üzerine grev hazırlıklarına başlanmıştır.

İşveren daha önce Teksif Sendikası ile başka bir işyerinde yapmış olduğu sözleşmede kabul ettirdiği 45 liralık aylık ücret zammını Tüm — İş Sendikasının da kabul etmesini

(Devamı sayfa 3 de)

600 PARLÂMENTERDEN SADECE 6 KİŞİ ZAMLI MAAŞI ALMIYORLAR

TİP'liler onbin liralık maaşı red ettiler

Türkiye gerçeklerine sırt çevirip, her konuda nalıncı keseri gibi, her şeyi kendilerine yontan parlâmenterler, şimdi de maaşlarını on bin liraya çıkarttılar.

(Devamı sayfa 3 de)